

HUMOR V BOŽÍ REŽII

Ministrantští hoši, pročítáte Tarsicia a nepřipadá vám nijak zvláštní, že máte časopis v rukou. Ale není tomu tak dávno, kdy komunisté zakázali cokoli pro děti tisknout. A kdo by se přesto o něco takového pokusil, musel počítat s pronásledováním.

Přesto se našli lidé, kteří tajně časopisy vydávali. Byly samozřejmě jenom černobílé, navíc tištěny nevzhledně na nekvalitním papíře. I k takové domáci tvorbě občasně bylo třeba mít rozmnožovací stroj, a za to se zavíralo.

Přesto se paní Milena rozhodla, že ormig (rozmnožovací stroj) z Německa přiveze. Všechno proběhlo podle plánu a ona se blížila k hranicím. Doufala, že prohlídka tam bude jenom zběžná a do večera bude stroj na svém místě. Modlila se a věřila, že všechno dobře dopadne. Zastavila k celní kontrole. Přišli dva celníci a zkoumavě si ji prohlíželi. Větší a silnější z dvojice ukázal, aby řidička zajela do zvláštního celního prostoru. Znamenalo to jediné: důkladnou prohlídku celého auta.

Paní Milena se lekla. V duchu povzddechla: je zle. Bez problémů

ormig objeví. Navenek se snažila být klidná a prosila: „Bože, pomoz!“

K otevřenému oknu auta přistoupil drobnější muž a nařídil: „Otevřete kufr!“

Pak přešel za vůz a pozoroval kolegu, jak se ohýbá a strká hlavu do zavazadlového prostoru. A vtom se to stalo: otlému celníkovi praskly v rozkroku kalhoty. Jeho druh ve službě vyprskl smichy. Postižený muž se naroval, nahmatl si roztržené kalhoty, vztekle přibouchl víko kufru a přikázal: „Jedte!“

Paní Milena spěšně poslechla, aby si to snad ještě celník nerozmyslel. Zprvu se dusila záchvaty smíchu a pak děkovala Bohu, že ji zachránil a navíc ještě pobavil.

Bůh bude s námi i dnes na prázdninových cestách. Už nás nemusí chránit před celníky, ale před piráty silnic – před sobeckými a pyšnými řidiči, kteří svou bezohlednou jízdu ohrožují sebe i druhé. Modleme se o Boží pomoc tak jako paní Milena – s důvěrou a při každé jízdě.

Foto: iStockphoto

Je kněz NORMÁLNÍ?

Určitě všichni znáte vtip o Pepíčkovi, který se ptá paní katechetky, jestli pan farář musí chodit také na záchod jako ostatní lidé. Paní katechetka se dlouze zamyslí a odpoví Pepíčkovi: „Musí, ale ne tak často jako ostatní.“ Jako kdyby pan farář snad nebyl ani „normální“, jako kdyby se musel od ostatních nějak lišit.

Co dítě základní školou povinné jsem si myslel, že kněz musí být cvokem, někým, kdo si ještě nevšiml, že středověk skončil, kdo nemá všech pět pohromadě. Prostě, že žádný kněz nemůže být normální.

Mnohem později jsem poprvé blíže poznal kněze a nestačil valit oči. Dalo se s ním mluvit, dost dobře hrál fotbal, věděl toho hodně o historii, dalo se s ním sedět u piva, stavět lešení, jezdit na výlety nebo jen tak poklábosit. Přišel mi jako fajn kamarád, který to má v hlavě dobře srovnané a víra v Boha mi začala připadat jako něco úplně normálního a dobrého.

Když jsem po delší době uvěřil v Ježíše Krista, nechal se pokrýt a začal i každý den ministrovat, tak jsem postupně zjišťoval, že pan farář přece jenom není „normální“. Ne, že by „mu šplouchalo na maják“, ale najednou jsem byl vděčný za kněze, který slouží mši sv., za kněze, který mne vyzpovídá, za kněze, který mi ukáže cestu do nebe.

Nebyl „normální“, tedy nebyl jako všichni ostatní, a mně bylo docela jedno, jestli každý kněz umí hrát fotbal, postavit lešení, jezdit na motorce nebo chodí na výlety.

Až jednou budete přemýšlet, čím byste mohli potěšit svého pana faráře, řekněte mu, že jste rádi, že není „normální“, ale dříve, než vám jednu vlepí, nepamenejte dodat, že kdyby byl jako ostatní, tak by vám neměl kdo odsloužit mši sv., kdo vás vyzpovídá a kdo vám ukazovat cestu do nebe.

otec **Benedikt Hudema**

Přijde manželka domů a povídá: „Nejede nám auto, asi bude voda v karburátoru.“ „Jak to víš?“ potěší manželka, že má tak technicky zdatnou manželku. „Protože leží v rybníku.“
Tomáš Haupt

NEJKRATŠÍ

Josef Lavička

NA KONCI ULICE ODBOČTE VPRAVO

„Po dvoustech metrech odbočte vpravo,“ říkají nám navigace v autě. To ale neplatí na ulici Ebenezer Place ve skotském městě Wick. Ulici? Vlastně jde spíš o uličku. Ebenezer Place je totiž s mizivou délkou 2,06 metrů nejkratší ulicí světa a stojí na ní jen jeden dům. Já osobně bych v něm bydlet nechtěl, protože by se mým návštěvám asi často stalo, že by ulici, ve které bydlím, hledali marně. Takže: „Po dvou metrech odbočte vpravo.“ :-)

Milí ministranti, v dubnových NEJ jsme se bavili o tom, co je na světě nejdelší, a dnes na to navážeme. Dozvíte se, co je na světě NEJKRATŠÍ, také něco z historie i z přírody. A protože jste se ve škole určitě všichni celý rok snažili a zanedlouho vás čekají zasloužené prázdniny, přeji vám, aby nebyly NEJKRATŠÍ, ale naopak trvaly co nejdéle.

Vánoce přicházejí

NEJRYCHLEJI

21. března, 21. června, 23. září a 21. prosince. Čím jsou známé tyto dny? Kluci, jistě by mi každý z vás rychle odpověděl, že jsou to dny, ve kterých začínají jednotlivá roční období. V březnu a v září jsou to dny, ve kterých je den stejně dlouhý jako noc. V červnu a prosinci se v tyto dny začíná den zkracovat nebo prodlužovat. A právě 21. prosinec je dnem, který je ze všech 365 dnů v roce nejkratší. Taky se vždycky o Vánocích těšíte na dárky a říkáte si, že dny před příchodem Ježíška ubíhají strašně pomalu, co? Teď už vám ale musí být jasné, že jsou to vlastně ty nejkratší dny v roce.

V opravně obuvi se ptá žena za pultem zákazníka: „Chcete ty boty opravit na počkání?“ „Ano.“ „A chcete čekat týden nebo čtrnáct dní?“
Martin Bednář

Přijde úředník za uklízečkou a rozčileně povídá: „Kde je prach z mého stolu?“ „Měl jsem tam zapísané důležité telefonní číslo!“
Martin Bednář

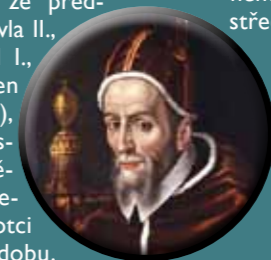

Krátký ŽIVOT

Když něco trvá moc krátkou dobu, říká se, že to mělo jepičí život. A skutečně: malé létající „mušky“ jménem jepice umírají někdy už pět hodin potom, co se vylíhnou. Maximálně jejich život trvá tři dny. I během tak krátké doby však samička jepice stihne naklást až 9000 vajíček. Hlavně proto rod těchto malých vodních mušek na světě stále přebývá. Z obratlovců má nejkratší život exotická ryba Eviota sigillata, která žije v průměru pouhých 59 dnů.

PAPEŽEM NA DVA TÝDNY

Pamatuju si, že předchůdce Jana Pavla II., papež Jan Pavel I., byl papežem jen asi měsíc (33 dní), než zemřel. V historii však bylo několik biskupů, kteří byli Svatými otci ještě kratší dobu.

Nejkratší období (pouhých 13 dní) strávil na svatém stolci papež Urban VII. Ten byl papežem

jen od 15. do 27. září 1590, kdy zemřel na malárii. Obětí této nemoci, která si ve středověku vyžádala mnoho mrtvých, se stal i papež Damasus II., který zemřel 9. srpna 1048, 22 dny po svém zvolení.

Děda s babičkou spolu nemluví. Děda večer napíše babičce vzkaz. „Vzbud mě v šest ráno.“ Děda zaspí, vzbudí se až v osm a na stole najde lístek. „Vstávej, už je šest!“
Tomáš Haupt

Všichni víme, že nejbližší Slunci je planeta Merkur. Proto má taky logicky ze všech planet kolem Slunce nejkratší dobu oběhu. Všichni víme i to, že v zimě je chladněji než v létě. I na Merkuru se teploty střídají podle toho, jak je zrovna nakloněný ke Slunci. Merkur však nemá žádnou atmosféru, a tak teploty na polokouli přivrácené ke Slunci, dosahují až 500 °C, kdežto na straně od Slunce odvrácené klesá teplota planety až do -180 °C. My v České republice se svými -20 °C v zimě a zhruba 30 °C v létě jsme oproti Merkuru úplně zabaři.

Zima a léto na MERKURU

Zdroj foto: wikipedia